

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Apollonio Episcopo. 269.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

κοιτας, καὶ ἑπιφοιτᾶν αὐτοῖς οὐκ ἀνεχεται. φιλεῖ δὲ μάλιστα πάντων τοὺς ὀλιγοδείας καὶ αὐταρκείας τὸν ἑαυτὸν κοσμοῦντας βίον, ἀσμεδῶς αὐτοῖς ἑπιφοιτᾶ.

Στρατηγῶ μοναχῶ. σξγ.

Ὅταν εὐβελίας προσκαθηρουμένης πᾶσα ἡ τοῦ ἀνθρώπου δυνάμις υπεργήσῃ εἰς τὴν ἀρετὴν, πᾶσαν ἐκποδῶν ποιησαμένη σὴν καὶ μέλλουσιν, τότε δὴ τότε ὁ θεὸς εἰς τέλος ταῦτ' αἶψαι, ὁ καὶ τοὺς μὴ βελομένους αὐτὴν ἐλέει, εἰς τὸ ἐλεῆσαι ὡς δαδὴγων. οὐ γὰρ ἐστὶ τοῦ αὐτοῦ, τὸ μὴ σποδιδράσκοντας αὐτὴν εἰς αὐτὴν συναλῶναι, τοῖς δ' ἀφ' ἑαυτῶν ἐλομένοις, χεῖρα βοηθείας μὴ ὀρέγειν.

Ἀντιόχῳ. σξζ.

Βοίησας ἀγοεῖν, ὅτι ὁ συνεχῶς τὰ λυπώτα πάθη τῆ σωματικῆς νικῶν τοῖς προπατοῖς ἀγαλλόμενος, τὸς πόνης ὑπὸ τῆς εὐφροσύνης λαθάνει κλεπτόμενος.

Ὡλεῖωνι μονάχῳ. σξη.

Πυθάνανον, ὅτι τῷ μὲν χήματι τῆς ἀγωνίας, ἐνὸς τῷ δ' ἀληθείᾳ, πάντων ἐκρήττισας τῶν ὀμνικῶν. ὁ γὰρ τῶν μὲν ἄλλων εἰς ταπεινοφροσύνην περιχρηθεὶς, δ' εὐτερος δὲ σοῦ πεφηνῶς, πάντας ἡττημένους ἐδείξεν.

Ἀπολλωνίῳ ἑπισκόπῳ. σξθ.

Ἡ πείνα, ὅταν τὴν ἰκεσίαν ἀπμάσασα ὅτι κατηργεῖται τρεπείη, καὶ τῆ συμφορᾷ εἰς φιλοφραγμοσικὴν καταιχρησθῆται, καὶ ἀφ' αὐτοῦ κατηγέσθῃ αὐτὴ ἰκετεῖα καὶ προσφύγος περιχρημα ἀναδέχεται, ἐλεῆσαι οὐκ αἶψαι δικάα. διὸ καὶ ἡ τῆς δικαιοσύνης πηγή, ἔφη, οὐκ ἐλέησας πτωχὸν ἐν κείσῃ ἐλεῆσαι μὲν γὰρ δεόμενοι καὶ ἀντιβο-

auditate pecunias confectantur, nec ad eos venire sustinent. Contra omnium maximè illas amant qui parsimonia & frugalitate vitam suam ornant, lubentèrque ad ipsos ventitant.

Strategio Monacho. 266.

Cum probo consilio præunte omnis hominis vis, omni excusatione ac mora de medio sublata, ad virtutem inferuit, tū verò Deus, qui ad eam amplectendam etiam nolètes ac recusantes incitat, ad finè usque perducit. Neque enim consentaneū est, qui ipsam fugiètes ad eam compellat, eundem iis qui suapte sponte ipsam sibi amplectendam propofuerunt, auxiliarem manum minimè porrigere.

Antiochæ. 267.

Illud ignotare videris, eum, qui rabida corporis vitia perpetuò vincit, ob eiusmodi trophæa exultantem, præ voluptate ne labores quidem sentire.

Orioni Monacho. 268.

Audio te certaminis quidem specie vnum, reuera autem omnes æquales tuos superasse. Nam qui humilitatis ac modestiæ nomine aliis prælatus, te inferior esse compertus es, hinc scilicet omnes à te superatos esse demonstravit.

Apollonio Episcopo. 269.

Paupertas, cum supplicibus verbis contemptis ad accusandum se conuertit, atque calamitate ad negotium aliis faceffendum abutitur, aduersariique & accusatoris, non supplicis & opem implorantis speciem assumit, misericordia haudquaquam digna est. Vnde etià ipsemet iustitiæ fons his verbis vitur: Non misereberis pauperis in iudicio. Eius enim calamitate com-

moueri oportet, cum orat atque obsecrat: at cum accusat & criminatur, non item. Non enim gratiam postulat, sed se iniuria affectum affirmat.

λοιῶτα θεῶν χαλαροῦται, δὲ καὶ κα-
τηγοροῦνται, ἔχει· ἔ γάρ χρεῖν ἀπαι-
τεῖν· ἀλλ' ἀδικεῖα ἁβέβηται·
εἰς τὸν ἐσθλόν· οὐδὲ κατὰ κριτικὸν
ἐπισημασθῆναι.

Eidem. 270.

Τῷ αὐτῷ. σθ.

Personarum mutatio, eorum, quae di-
cta sunt, mentem luculenter praedicat. Na
si ad populum omnia referenda erant, ad
hunc modum dictum fuisset, Vade ad po-
pulum istum, & dic ei, Auditu audietis, &
non intelligetis, & videntes videbitis, &
non scietis. Incrassatum est enim cor ve-
strum, & auribus grauiter audiistis, & o-
culos vestros clausistis, nequando videatis
oculis, & auribus audiat, & corde intelli-
gatis, & conuertamini, & vos sanem. Cum
autem haud ita dictum sit, verum trium
personarum mutationem hic sermo de-
monstret, nimirum a quo, & ad quem, &
de quo oratio habeatur, huiusmodi quan-
dam sententiam haec verba habent: Vade,
& dic populo huic, Auditu audietis, & non
intelligetis, & videntes videbitis, & non
intelligetis. Deinde taquam Propheta causam
sciscitaretur, aut ea ipsi minime sciscitan-
ti exponeretur, dictum est: Incrassatu est
enim cor populi huius, & auribus graui-
ter audierunt, & oculos clauserunt. Si igi-
tur ipsi sua, vt quispiam dixerit, saluti oblu-
stantur, ecquid me praedicare iubes? for-
tasse, inquit (hoc enim hic significat vocu-
la haec, Nequando) videbunt oculis, & au-
ribus audient, & corde intelligent, & con-
uertentur, & sanabo eos. Haec enim, parti-
cula, Nequando, hoc loco non auditionis
sublationem, sed obedientiae spem subin-
dicat. Nam quod hoc quoque sensu haec
vox vsurpetur, audi quid Iudaeorum turba
de Salvatore dicat, Nonne hic est quem
quaerebant Pharisei interficere? Ecce pa-
lam loquitur, & nihil ei dicunt. Num for-
te (μηποτε) cognouerunt, quod hic est Chri-
stus? Solent enim sapientes & eruditi (quo-
rum in numero Philo etiam esse videtur)
particulam hanc, Nequando, pro, Fortasse,
aut nonnunquam, collocare. Neque id

Ἡ μεταβολὴ τῆς προσώπων, τὸν
νοῦ τῆς ἐρηθρῶν λαοφῶν κηρύττει·
εἰ μὲν γὰρ πρὸς τὸν λαὸν ἅπαντα ρη-
θῆναι θεῶν, ἔπος αἰ ἐρρήθη· πορευθεῖς,
εἰπον τῷ λαῷ τῷ τῷ, ἀκοῆ ἀκούσατε,
καὶ οὐ μὴ σωῆτε, καὶ βλέποντες βλέ-
ψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε· ἐπεὶ χυθὴ γὰρ ἡ
καρδιά υἱῶν, καὶ τοῖς ὡσι βαρεῖας ἡ-
κούσατε, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς υἱῶν
καμύσατε, μήποτε ἴδητε τοῖς ὀ-
φθαλμοῖς καὶ τοῖς ὡσιν ἀκούσητε, καὶ
τῇ καρδίᾳ σωῆτε, καὶ ὅτι τρέψετε,
καὶ ἰάσομαι υἱῶν· εἰ δ' ἴτω με οὐδὲ
ἐρρήθη, μετὰ βολὴν δὲ ἐμφαίνει προσ-
ώπων τριῶν τὰ λεγόμενα, παρ' ὅ τε
καὶ πρὸς δὲ καὶ περὶ ὁ λόγος, τοῖς
τόν τινα ὀδίνει νοῦ τῆς προσώπων
ἡ δύναμις, πορευθεῖς εἰπον τῷ λαῷ τῷ
τῷ, ἀκοῆ ἀκούσατε, καὶ οὐ μὴ σωῆτε,
καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδη-
τε· εἴτα ὡς τὸ προσφῆτης πυθόμενος
τῷ αἰτίᾳ· ἡ μὴ πυθόμενος μὲν, διδα-
σκομὴς δὲ ἐρρήθη· ἐπεὶ χυθὴ γὰρ ἡ καρ-
διά τῷ λαῷ τῷ τῷ, καὶ τοῖς ὡσι βαρεῖας
ἡκούσαν, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς καμύ-
σαν· εἰ τοίνυν τῇ ἑαυτῶν, ὡς αἰπίς
εἴποι, ἀπογράψουσι σωτηρία, δι' ἣν
αἰτία κηρύξαι με πρὸς τὰς, τὰ χα-
πῶς φησὶ· τῷ τῷ γὰρ ἐν ταῖς μύσει
τὸ μὴ ποτ' ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ
τοῖς ὡσιν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ σω-
νώσι, καὶ ὅτι τρέψουσι, καὶ ἰάσομαι αἰ-
πῶν· τὸ γὰρ μήποτε εἰ ταῖς, οὐδὲ
ἀπαύρουν ἀκοῆς, ἀλλ' ἐλπίδα ἡμφαί-
νεται, ἀκούσαν τῆς ὄχλων τῆς ἰσθ' αἰ-
κῶν, τί φασὶ περὶ τοῦ σωτήρος, οὐ τῷ
τοῖς ἐκτετατοῖς οἱ Φαρισαῖοι συνεκτεταταῖς·
εἰ δὲ παρρησία λαλεῖ, καὶ οὐδὲ αὐτῷ
λέγου-